

Štáglovi: Práce v sadě je pro nás psychohygienu

Jezvė - Ekologicky šetrné zemědělství je podle mnoha expertů cestou, jakou by se měli lidé v budoucnosti ubírat. Jedním z pionýrů této myšlenky na Českolipsku jsou manželé Štáglovi.

Autor:

Redakce

Starají se o několik tisíc ovocných stromků.

Autor: Deník/Tomáš Cidlina

Katarína, která pochází z východního Slovenska, a Moravan Jiří se sem přistěhovali před několika [lety](#) a rozhodli se založit sad na [místech](#), kde stával před několika desítkami let.

Budování společného snu nebylo nijak jednoduchým úkolem a oba dva se každodenně potýkají s řadou problémů. Přesto je pro [ně](#) kus půdy nad vesnicí Jezvė, který vlastní od roku 2002, východiskem z uspěchanosti současného světa.

„Nejdříve nám místní říkali, že nám tady nic nepůjde, když jsme potom [měli](#) první sklizně, začali říkat, no jo, tady dříve bývalo stromů,“ vzpomíná na začátky svého sadařského života Jiří Štágl, který kromě toho, že je samostatně hospodařícím zemědělcem, učí na základní škole [v České Lípě](#).

První výsadba stromů proběhla na podzim roku 2003. O několik let později vstoupili Štáglovi do systému ekologického zemědělství. V současnosti je na pozemcích manželů Štáglových několik tisíc ovocných stromků. Většinu z nich sem sami vysázeli. „Snažíme se vysazovat hlavně rezistentní odrůdy, které nepotřebují chemické ošetření a mají dobrou chuť,“ vysvětluje Katarína Štágllová, která pracuje jako zdravotní sestra v českolipské nemocnici, zatímco stoupáme sadem nahoru do stráně, jež je poseta čtyřmi tisíci mladými ořešáky.

„Děláme to také pro naše děti, abychom jako rodina mohli sdílet nejen výhody dnešního světa, jako je společný konzum, ale i společnou práci, vytváření hodnot. Pro mnohé děti je v moderním světě ze všeho nejhorší nuda,“ říká Jiří Štágl.

„Jsou plné energie, hormonů a napětí a potřebují nějak zaměstnat. Proto tady nabízíme těmto dětem a mladým lidem prostor k jejich realizaci, máme pouze jedinou podmínku, aby po sobě uklidili. Táhle na vrchu byla skupinka školáků s učitelem, kteří si tam vykopali cosi jako zemljanku a zkoušeli asi čtyři dny, jestli přežijí v přírodě, a zjistili, že nepřežijí, i to ale bylo pozitivní zjištění,“ vypráví se smíchem Jiří Štágl.

Ekologické zemědělství znamená také to, že stromy nemohou být nijak chemicky ošetřeny ani hnojeny. Jeho výsledkem jsou však zdravé a na chuť nesmírně bohaté plody, které jsme v sadu manželů Štáglových ochutnali. „Když jsme se dali na ekologické hospodaření, vůbec jsme netušili, že to jednou bude tak moderní,“ říká Katarína Štágllová, kterou čeká v příštích dnech práce na jahodových záhonech.

Hosty Jiří Štágl vítá s příslovečnou moravskou pohostinností. „Jsme rádi, když tu s námi lidé posedí, dají si s námi buřtu nebo si ovoce sami načešou. To jen někteří lidé z Prahy čekají, že sem přijedou a ovoce pro ně bude připravené v bedýnkách,“ říká s úsměvem Jiří Štágl a dodává, „práce v sadu nás naplňuje, je to náš druh psychohygieny.“ Tu se manželé Štáglovi snaží zprostředkovat i ostatním lidem. Návštěvy jsou zde vítané a místa v sadu dost.

Autor: Tomáš Cidlina